

Daarom had ik graag alsnog een antwoord van de Raad op volgende vragen:

- Onderschrijft de Raad het standpunt van de Commissie dat parlementaire controle op Europees niveau „niet alleen de verantwoordingsplicht met betrekking tot het handelsbeleid maar ook de doeltreffendheid van dit beleid zou doen toenemen, omdat de handelspartners dan zouden beseffen dat de Commissie voor haar onderhandelingen de volledige steun heeft van de democratisch verkozen vertegenwoordigers van de Europese burgers”?
- Zo ja, welke stappen zal de Raad dan nemen om te zorgen voor een volledige parlementaire controle op het Europees handelsbeleid?
- Zo nee, welke argumenten schuift de Raad naar voren om ondanks de argumenten van de Commissie geen werk te maken van een volledige parlementaire controle op het Europees handelsbeleid?

(¹) PB C 261 E van 18.9.2001, blz. 160.

(²) PB C 261 E van 18.9.2001, blz. 21.

(³) PB C 163 E van 6.6.2001, blz. 190.

Antwoord

(29 november 2001)

De Raad hecht veel belang aan zijn geregelde contacten met het Europees Parlement op het gebied van het handelsbeleid, vooral door het verschijnen van het voorzitterschap voor de commissie industrie, externe handel, onderzoek en energie. Door die contacten kan de Raad met het Parlement een dialoog onderhouden en zich op de hoogte houden van wat er in het Parlement leeft met betrekking tot het handelsbeleid van de Gemeenschap.

Bovendien informeert de Raad het Europees Parlement geregeld over de belangrijkste aspecten van het handelsbeleid van de Gemeenschap en krachtens de zogeheten Westerterp-procedure van 1973 brengt de Raad het Europees Parlement op de hoogte van de onderhandelingen over handelsovereenkomsten met derde landen, zowel vóór en tijdens als bij de afsluiting van die onderhandelingen.

De besluitvormingsprocedures met betrekking tot het handelsbeleid van de Gemeenschap worden echter omschreven in artikel 133 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en de Raad dient zich aan die bepalingen te houden. Tijdens de Intergouvernementele Conferentie die is afgesloten op de Europese Raad van Nice, werd aan die bepalingen een bespreking gewijd. De in de tekst van genoemd artikel aangebrachte wijzigingen hadden geen gevolgen voor de door het geachte parlementslid ter sprake gebrachte aspecten.

(2002/C 81 E/130)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2110/01

van Olivier Dupuis (TDI) aan de Raad

(12 juli 2001)

Betreft: Georgië/Tsjetsjenië: kwesties Russo en Robrillard

Op 16 oktober 2000 is Antonio Russo, correspondent van Radio Radicale (Italië) die de verslaggeving over de oorlog in Tsjetsjenië vanuit de stad Tbilisi verzorgde, vermoord aangetroffen op enige kilometers afstand van de hoofdstad van Georgië. Ondanks talrijke dringende verzoeken zijn sindsdien geen feiten naar voren gekomen die opheldering kunnen verschaffen over de omstandigheden van zijn dood of de identiteit van zijn moordenaars. Onlangs is aan het licht gekomen dat Jan Robrillard (Fransman), juridisch adviseur inzake mensenrechten bij de missie van de OVSE in Tbilisi, op 28 november 2000 — enige weken na de moord op Antonio Russo — dood is aangetroffen in zijn appartement. Volgens de resultaten van het onderzoek zou hij door een gaslek om het leven zijn gekomen. Overigens schenen Antonio Russo en Jan Robrillard zich volgens goed ingelichte personen te kennen en met elkaar om te gaan.

Gezien deze samenloop van omstandigheden, die op zijn zachtst gezegd verontrustend is, mag verondersteld worden dat Antonio Russo zijn videocassettes en documenten aan Jan Robrillard had toevertrouwd, opdat deze zorg zou dragen voor de bewaring, vertaling en verspreiding ervan. Antonio

Russo had nl. enige dagen voor zijn dood in Tbilisi in een telefoongesprek aan zijn moeder verteld dat hij in het bezit was van verschrikkelijke en onweerlegbare bewijzen betreffende de gewelddaden en moorden die door de strijdkrachten van de Russische Federatie in Tsjetsjenië zijn gepleegd en betreffende het gebruik door deze strijdkrachten van wapens die bij de verdragen van Genève zijn verboden. Deze bewijzen zijn niet teruggevonden in de woning van Antonio Russo in Tbilisi.

Is de Raad op de hoogte van deze feiten? Beschikt de Raad over precieze informatie over de onderzoeken die zijn ingesteld naar de dood van Jan Robrillard en over de conclusies ervan? Zo ja, welke initiatieven heeft de Raad genomen, ook in samenwerking met de autoriteiten van Georgië, Frankrijk en Italië, om een eventueel verband tussen deze twee kwesties vast te stellen en bijgevolg volledige opheldering over deze twee kwesties te verkrijgen?

Antwoord

(27 november 2001)

Met diep leedwezen heeft de Raad kennis genomen van het te vroege heengaan van Antonio Russo en Jan Robrillard. Zij hadden beiden gekozen voor belangrijke en moeilijke werkterreinen en blijk gegeven van hun grote inzet. Beiden dwongen zonder enige twijfel het respect van hun collega's af.

In de maanden na het bekend worden van beide sterfgevallen heeft de Raad zijn vertrouwen gesteld in de Italiaanse, Franse en Georgische politie om de omstandigheden van hun dood te onderzoeken. Vertegenwoordigers van de lidstaten in Tbilisi en de delegatie van de Commissie aldaar blijven de zaak op de voet volgen, maar tot nog toe heeft de Raad geen gedetailleerde informatie over het verloop of de uitkomst van het onderzoek ontvangen.

Het is zeker niet aan de Raad om commentaar te leveren op geruchten of speculaties.

Vast staat dat de Raad zich publiekelijk uitspreekt tegen geweld jegens journalisten en voor de vrijheid van de media. In de afgelopen maanden heeft het de Raad helaas niet aan gelegenheden ontbroken om opnieuw te wijzen op het engagement dat hij ten aanzien van deze kwesties is aangegaan.

Zolang er in verschillende landen sprake blijft van gewelddadige incidenten tegen journalisten en beperkingen van de vrijheid van de media, zal de Raad alle in het kader van de politieke dialoog voor hem openstaande kanalen gebruiken om de aandacht te vestigen op dergelijke misstanden en druk uit te oefenen opdat er een eind aan wordt gemaakt.

(2002/C 81 E/131)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2113/01

van Gordon Adam (PSE) aan de Raad

(13 juli 2001)

Betreft: De kerncentrale van Temelin en de milieueffectrapportage

Gezien het rapport over deze milieueffectrapportage, waartoe is besloten in Melk in december 2000 en dat afgesloten is met een openbare hoorzitting in Wenen in juni 2001, luidt de vraag of de Raad het ermee eens is dat de Tsjechische Republiek aan de in Melk aangegane verplichtingen heeft voldaan? Is de Raad het ermee eens dat er geen veiligheidsredenen zijn om de ingebruikneming van de nummer één reactor niet te laten doorgaan?

Antwoord

(27 november 2001)

De Raad kent het rapport niet. Evenmin is hij betrokken bij het door het Parlementslid genoemde rapportageproces.